

at Kvinderne i 25 Aar har besiddet Stemmeret, har intet Distrikt i Wyoming noget Fattighus, vore Fængsler er saa godt som tomme, Forbrydelser saa godt som ukendte“.

Hvem bryder sig derom?

Ved et stort Møde i Chicago fremførte den bekendte Prædikant, Gibsy Smith en Gang følgende Spørgsmaal: „Jeg hører, at Eders By har over 7,100 Værtshuse, hvor Mænd og Kvinder, gamle og unge, i Aften drikker sig Død og Forbandelse til. Men hvem bryder sig derom? Ja, jeg ved, at I gør det paa Eders virkningsløse Maade“, vedblev han, „men hvem gør det saa alvorligt, at han vil sætte sit Rygte paa Spil, give sin Tid og sine Penge, ofre sin sociale Stilling for at gøre en Ende paa denne afskyelige Trafik? Hvem gør det?“

Ja, hvem gør det. Tager vi for Alvor fat i Danmark paa at faa Kilderne til Fordærvelsen stoppede. Det er godt nok at søge at redde dem, der er ødelagt, men glem ikke at arbejde paa at faa Kilden til Ondet stoppet, før faar vi ikke Bugt med det.

Fra Vinlandet.

Et Manifest fra C. Bourette.

Til Frankrigs Kvinder.

Naar en Mand bliver Slave af Vinbægeret, naar han kommer sent hjem om Aftenen fra Beværtningen, hvor han har lagt sine Penge, saa der intet bli-

ver til Brød og Klæder — hvem lider da under det? *Hustruen.*

Naar Børnene vokser op som kirtelsvage, tungnemme, sygelige Væsener, naar de ender med at blive abnorme forbryderiske, lastefulde Mennesker — hvem lider da under det? *Moderen.*

Naar en ung Mand i Selskab med sine Drikkebrødre glemmer de Løfter, han har givet *sin trolovede Brud*, naar Alkohol ophidser ham og fører ham til Lastens Huler — — hvem lider da?

Allid Kvinden.

Hun er det bestandige Offer paa Alkoholistens Alter. Kvinder! Find eder ikke i denne usalige Skæbne! Rejs eder imod den.

(Efter Nordisk kristeligt Afholdsblad).

Kvindernes Valgret.

Indenrigsminister Jensen-Sønderup talte forleden Aften ved dansk Kvindesamfunds Agitationsmøde i Højskolehjemmet i Herning.

Ministeren udtalte bl. a., at forhaabentlig varede det ikke udover et Folketingsvalg til, før Kvinderne fik politisk Valgret. Kvindernes kommunale Valgret havde ikke straks sat særlig store Spor, hvad man heller næppe havde ventet. Det havde taget Tid, før Mændene fik udnyttet den Valgret, de fik i 1849; men det vilde gaa hurtigere for Kvinderne, da de havde Mændenes Erfaring at høste Gavn af, naar de fik politisk Valgret.

Ministeren sluttede med at udtale, at de, der blev hjemme paa Valgdagen, havde et stort Ansvar.